

...скають абсо-
лютої око-
в. Більше ніж
ють усі
вугл.
необезпе-
нті. Нї
вдляєть-
пільно ю
вдлого
wego, ніж за

Р.
на Україні.
...з Цем-
...та 1.319
...
1.319 товари-
... Загальний
... на 1 серпня
... тому бізнес
... 7.861.000
... 4.699.000 карб.
... карб.
... часом бі-
... господарського
... 28,5 прд. і
... більше позичок
... його матеріалу,
... і худоби, від-
... культур і пере-
... продуктів та
... меліорацію

... покладає на
... прстава (артікл,

Київ.
... у Києві бу-
... (прод.), орендо-
... за професіо-
... іоналізованих,
... ату власність
... господарських —
... зованими зали-
... динків, площа
... ої площі Києва.
... у Києві в 1917
... кінат. В 1924
... 651 кінат, от-
... строю" 10.000

... професійні ор-
... вані установи —
... 883, приватні
... гайну сик бу-
... 12.000 карб.
... (господарські)
... люються. Для
... о по обчислен-
... в карб., яких

централізацію з мотивів принципо-
вих і практичних. Українці стали на
становищі, що стигаючи всі науко-
ві засоби та сили до російських о-
середків, окрїни обезкровлюються
і їхня наука занепадає. Через те
наука мусить у кожній республіці
стати на власні ноги. Українці під-
держали представники всіх інших
республік і тому наради прийняли
в цілості українську платформу.

Над цим рефератом виявлялася
широка дискусія. В дискусії тільки
одим проф. Соболев заявився за
становищем російських учених. Він
твердив, що праця над розвитком
наукових здобутків в окремих рес-
публиках без кермуючого росій-
ського центра є рівнозначна з дроб-
ленням наукових дослідів. Профе-
сори Яворський, Буркснер, Сінцов,
Лучицький, Лебедів і інші зайняли
зовсім протилежне становище. Во-
ни закинули проф. Соболеву перш
за все нерозуміння завдань со-
ціальної революції, бо на 7-му році
революції не може бути й мови
про дроблення, тим більше, що не
є це ніяке дроблення, а навпаки
висуванню і скріплюванню творчих
національних сил, що й покринає-
ється з політичними напрямними
большевизму в національно-куль-
турній справі.

Про політичні централізаційні тен-
денції московського центру до Укра-
їни й інших республік нам давно
відомо. Ми знаємо, що проти тих
централістичних тенденцій почали
останніми часами спершу неспіливо,
а тим далі то під впливом публич-
ної опінії чимраз то сміливіше ви-
ступати урядові кола України. Ці
виступи були і є тим замітніші,
що виконували їх члени КП(б)У, що
являється філією російської ком-
партії на Україні. Та про централі-
стичні тенденції московської науки
в відношенні до української ми до-
відуємося вперше. Це справді якийсь
дивогляд. Невже російські вчені в
Ленінграді та Москві думають, що
в інтересах науки є монополізувати
її та привязувати виключно до мос-
ковських центрів? Невже через те
вона стане більш інтернаціональ-
ною, ніж тоді, коли вона буде
розвиватися скрізь, де для того є

MESSALINA

Гарно як ангел,
страшно як сатана

в гол. роз. га. ПІЧА de LIQUORO.

Українські Жиди.

Поклик д-ра Ізраеля Вальдмана.

Відомий сїоністичний діяч д-р
Ізраель Вальдман, б. видавець і
редактор „Lemberger Zeitung“, був
одним з тих нечисленних жидів-
ських провідників, що в переломо-
вих хвилях відчували вагу момен-
ту. Ця прикмета виріжнювала й
відмежовувала його від гурту его-
їстично-гешефтьярських офіційних
представників сїоністичної партії,
які в хвилях непевности ходили
поміж дощ, а опісля фактично
приєдналися до „побідників“. Тут
справді „побідив“ гумористичний
„принцип“, який часто висувається
проти жидівського політично-мілі-
тарного гешефтьярства, що „побіди-
ли“ не ті, які побідили.

Приглядаючись до беззастереж-
ного опортунізму жидівсько-сїоні-
стичних послів і тієї ролі, яку на
тзв. „кресах“ сповняють Жиди, д-р
Із. Вальдман, як син свого народу,
вважав вказаним кинути на адресу
галицьких Жидів кілька слів осто-
роги.

У віденському неперіодичному
журналі „Обединяне“ помістив д-р
Вальдман статтю „До Жидів Схід-
ної Галичини“, в якому зазначає,
що ніколи не є запізніо говорити
історичну правду і все її повторю-
вати. Жалуємо, що з відомих при-
чин не можемо подати в цілості
слів остороги д-ра Вальдмана, а з
другого боку жаль, що автор не
розтягнув її на всіх „кресових“
Жидів.

Д-р Вальдман тільки легко натя-
кає на „історичну“ роллю Жидів у
польсько-українських взаєминах, на
ролю, яка криво мстилася на
Жидах. Так було в часах Хмель-
ниччини і Гайдамаччини, що гли-
боко прївлялася в пам'ять жидівсько-
го народу. Непрактичний політик му-

Демарш союзників

Грецький посол у
тіс інвервеніював у
уряді в звязи з вида-
нічного патріарха
Вказав на схвилюва
Греції з цієї причин
цією, Англією й Італ
пльоматичні ровмо
спільної акції в гре
конфлікті. Ці три д
ально інтервеніюват
рецького уряду, ц
ти принципіальне У
високих духовників
із Туреччини. — На
кої ради мін. генера
тіс загрозив, що по
місії, колиб грецький
дав від Туреччини
рот патріарха й ваз
ція не повинна згод
іншу сатисфакцію, а
здобути, не повинна
віль перед війною.
патріарх прибув до
виталя його влада
ції. Шеф ген. штабу
кіс конферував з пр
мін. комунікації. —
Тел. Агенція звідомл
ха Константина вида
гає договорові про
ня. Турецький амбас
заявив директорові
менту мін. загр. спр
чина вірить незломн
тому спротивиться
ції міжнар. трибунал
сти в грецько-турець

Законои про

З Варшави відомо
кінчено приготівні
дення в життя зако
для Білорусинів. Тел
до упорядкування
ношенні до України

Маркс канц. Нім

Німецькі парл. парт
вірочно над справою
президента Німеччини
вниють, що дотеперіш
в разі нового вибор
цього становища. То
тва згодяться на ви
-ня Маркса.

Львів

Діло, 1925

5 лютого, с. 2

426